

Розмова в Києві

Маленька дівчина у мами питає:
«Чи ядерну бомбу скинуть на нас?» –
„Ні, сонце, не скинуть...“ – їй та відповідає,
А у самої, так, мимоволі,
Очі від сльоз підозріло блищать!

Так, бо сьогодні ніхто з нас не знає –
Чи будуть нас ядерної зброєю бомбити?
Так, на сьогодні ніяк не збагнуть всі –
Як же своїх нам дітей захистити?

Хтось виїжджає – вже мало місцевих
В славному Києві вас зустрінат!
А ті хто залишились по бомбосховищам
Ховаються під час російських атак!

Скажіть, росіяни, в яких совість є –
Чи діти повинні в цій клятій війні?
Чи можна так сильно дітей ображати? –
У смертному жаху весь час їх держати!

Скажіть, люди Світу, чи це справедливо –
Щоби на без'ядерну нашу Країну,
Безумний, фашистській, нелюдський тиран
Ядерні бомби сьогодні скидав?

Як це зупинити? Безглуздя, безумство
Шаленого звіра, шаленої потвори –
Що нищить життя і дітей і жінок,
Що навіть своїх – росіян, не жалкує!

Забула Росія, коли потопив
Цей нелюд з Курська човен підводний!
Забули, як в Кримську людей затопив,
В Кемерово діток знищив газом потворним!

Не вірить у правду простий росіянин –
Потрібен йому «Хазяїн суровий»!
Щоб, нібито, дати всім захист навек –
Який „Шлях до раю“ укаже народу!

До раю? Серйозно? Ви мирних бомбили
Українців, що вам віддали всю зброю!
Атомну... а ви захистити
Нас забов'язались – й забули це скоро!

Забули, що разом ми в дружбі всі жили!
Що вас Українці колись поважали!...
Що вам на Україні завжди було добре,
І вас тут ніколи не ображали!

Забули, як разом фашистів ми били!
Про серце забули, про дружбу забули!
Скажіть, чи в Росії, ви розумієте
Що ви накоїли, Руської люди?

Ну ладно – ви вирішили нам довести,
Що можете нас розстріляти відважно!
Але поясніть, – чи законно стріляти
В мирних людей, в своїх друзів вчорашніх?

І як це можливо – стріляти в людину?
В дітей, в жінок, у старих що без сили?
Скажіть, росіяни – яке сталось лихо?
Як в «Великій Росії» ви таке допустили?

Чому не зупините ви це безумство?
Чому не підніметесь нас захищати?
Чому в Україну російські солдати
Прямують, щоб мирних людей убивати?

Навіщо ви вийшли проти країни
Яка ніколи не бажала вам шкоди!
Ми ж були народом з вами єдиним –
А ви поробили страхіття таке!

Ми ж були друзями! Подумайте ви!
Це ж дорого дуже – дружити, любити!
І, десять років тому, Українці
Були навіть готові росіян захистити!

Вважали що всі ми єдиний народ!
Прагнули волі, і завжди дружили...
Дружили зо всіма – український люд
Завжди мріяв в мирі з сусідами жити!

Скажіть – ну для чого це ви поробили?
Чи мало Вам вільних своїх територій?
Чи мало безмежної російської землі?
Ви опанували свої всі простори?

Чому ви на нас ідете війною?
Чому ви руйнуєте нашу Країну?
Втямуйте – Українці дружно повстали
На захист прекрасної своєї Батьківщини!

Ви ж йдете вже проти всіх мирних людей!
Ви ж йдете вже проти всієї планети!
Вам треба негайно війну зупинити!
Потрібно щоб мир наступив на планеті!

Весь Світ вас благає – «Не стріляйте в людей»!
Вже вистачить людству сльоз, крові та горя!
Не можна ракетам палити по нам!
Залиште бомбити ви нас терміново!

Хай згине навіки ганебна війна!
Уйдіть, росіяни, з нашої мирної країни!
Ніколи на вас не бажали напасти –
Бажали завжди тільки Світу та миру!

Пригадуйте – коли ви Крим відбирали –
Не загинув жодний російський солдат!
Бо тоді ми друзями вас називали –
Не ганьбите себе – й повертайтеся назад!

Повертайтеся, будь ласка, в свою рідну Росію!
Хай наступить скоріше вже мир на планеті!
Треба нам терміново все це зупинити –
І російським солдатам тут нема що робити!

Бо це наша земля – Українські простори!
Зрозумійте ви це – це ж так легко зробити!
Якщо люди свою дуже люблять країну,
То не будуть вже іншим людям підлість робити!

Якщо люди свою дуже люблять країну,
То не будуть вже інших людей ображати!
І не будуть вони робити людям вже шкоду!
І не будуть безвинних людей убивати!

Зрозумійте – ніколи порядна людина
Не повинна другим людям сіяти горе!
Зупинить це безумство, ті хто совість ще має,
І залиште, негайно, наші рідні Простори!

Зрозумійте, шановні російські солдати –
В вас є батько й матір – в нас є батько й матір!
Ми усі з вами люди, ми природи всі діти!
Залишайте Україну, і війну зупиніть!

Припинить руйнувати ви міста і села!
Припинить руйнувати життя мирних людей!
Треба радість творити, і життя будувати,
А ось ближніх гнобить може лиш лиходій!

Уходить з України!, й перестаньте негайно
Руйнувати ви нашу Країну й Росію!
Це ганьба! Це фашизм! Зрозуміть, росіяни!
Й повертайтеся, будь ласка, на свою Батьківщину!